

gedacht. Praktisch wordt de zaak dan verder uitgewerkt in een hoofdstuk over het uitschrijven van ervaringen en gevoelens en één over het uitschrijven van informatie en ideeën. Over het creatieve schrijven erin ben ik erg ontgoocheld: er wordt vaak slordig geredeneerd en de creativiteit blijkt vooral te bestaan uit het uitvoeren van formele opgaven en veel te weinig uit het opdoen en weergeven van eigen ervaring. Het doel blijkt in feite te zijn dat de leerlingen een verhaal schrijven. Hoe kan men dan overigens nog creativiteit verwachten wanneer er bij de produktevaluatie gebruik wordt gemaakt van cijferkwoteringen als " 1: onvoldoende, d.w.z. ontstellende inhoudelijke armoede; oppervlakkigheid" (p. 29)? Een leerling die zo'n oordeel riskeert, houdt zich toch liever op de veilige vlakte? Wél goed zijn de suggesties voor de procesevaluatie (p. 31-32) waarbij als positief punt ook moet vermeld dat deze procesevaluatie wordt aanbevolen bij alle schrijfp opdrachten. Het hoofdstuk over zakelijk schrijven leek me iets bruikbaar, al miste ik ook hier heel erg de begrippen publiekgerichtheid en schrijfdoel. Taalbeschouwelijk staat dat hoofdstuk niet ver, met uitzondering van het stuk over het opstellen van interview- of enquêtevragen (p. 91-103), dat uitstekend is. Maar verder wordt er nergens wat gedaan met de taalbeschouwingsvragen (" Wie zegt wat tegen wie, hoe waar en wanneer, met welk doel en met welk effect? ").

Jammer, het boek als geheel is geen succes, daarvoor mist het te sterk een taaldidactische basis. De bibliografie bevat, op twee titels na, alleen maar titels over algemene onderwijskunde en handboeken. De mooie beginselen uit het hoofdstuk I worden al te snel verlaten voor een traditionele, pragmatische aanpak, zodat ze eerder lijken te dienen als alibi om op een meer systematische manier voort te doen zoals het altijd al gedaan is.

R. Roger

Elders gelezen.

J. Griffioen: Voorlezen (Levende Talen nr. 349, februari 80, p. 89-97): over de propagandistische waarde van het voorlezen van fictionele teksten door leraars en de methodes hierbij.

L. De Pillecijn: Drie essays van Cyriel Verschaeve (Nova et Vetera, 1979-1980, nr. 3-4, p. 218-231): een poging om ook de geschriften van Verschaeve weer op te graven.

Ronald Soetaert: De crisis literatuuronderwijs (De Morgen, 7 maart 1980): Overzicht van de problematiek en pleidooi voor een leerlinggericht literatuuronderwijs - zeer leesbaar.

G. De Schutter: De hakbijl in het traditioneel grammatica-onderwijs? (Brandpunt, 7e jg. nr. 6, februari 1980, p. 216-219): Een goede inleiding in deze problematiek en een pleidooi voor een zinvol en wetenschappelijk verantwoord taalbeschouwingsonderwijs.

Een themanummer van het Werkblad voor Nederlandse Didactiek (8e jg. nr. 2/3 over " En wat met het grammatica-onderwijs? " (Uitg. Centrum voor Didactiek, Sectie Nederlands, UFSIA, Prinsstraat 13, 2000 Antwerpen): bevat 8 bijdragen van Vlaamse en Nederlandse didactici, erg interessant.